

VENDIM
Nr. 24, datë 30.4.2012

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Xhezair Zaganjori	Anëtar i	“	“
Petrit Plloçi	Anëtar i	“	“
Vitore Tusha	Anëtare e	“	“
Sokol Berberi	Anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	Anëtar i	“	“
Admir Thanza	Anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	Anëtare e	“	“
Vladimir Kristo	Anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datë 31.1.2012, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura, çështjen nr. 59/34 Akti, që i përket:

KËRKUES: Bekim Murati, përfaqësuar nga avokat Aleksandër Prenga, me prokurë të posaçme.

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme, e përfaqësuar me autorizim nga prokurori Artur Selmani.

OBJEKTI: Shfuqizimi, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, i vendimit nr.1341, datë 20.11.2007, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; i vendimit nr.174, datë 21.3.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe i vendimit nr.00-2010-321 (288), datë 18.3.2010, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë (Dhomë Këshillimi).

BAZA LIGJORE: Nenet 31, 33, 42/1, 131/f, 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Vladimir Kristo; përfaqësuesin e kërkuarit që u shpreh për pranimin e kërkesës; përfaqësuesin e subjektit të interesuar, Prokuroria e Përgjithshme, i cili kërkoi rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuar është akuzuar për veprën penale të “vjedhjes me dhunë”, parashikuar nga neni 139 i Kodit Penal (KP).

2. Sipas kërkesës të paraqitur nga i pandehuri dhe mbrojtësi i tij, nga gjykatat është proceduar me gjykim të shkurtuar.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, pasi ka bërë ndryshimin e cilësimit të veprës penale, me vendim nr.1341, datë 20.11.2007, ka vendosur, ndër të tjera, deklarimin fajtor të kërkuarit për veprën penale të “vjedhjes me pasojë vdekjen”, të kryer në bashkëpunim, e mbetur në tentativë për sa i përket vjedhjes, parashikuar nga nenet 141, 25 dhe 22 të KP-së dhe e ka dënuar atë me 21 vjet burgim.

4. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.174, datë 21.03.2008, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

5. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.00-2010-321 (288), datë 18.03.2010, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuar pasi ai nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

II

Pretendimet e palëve parashtruar Gjykatës Kushtetuese

6. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar shfuqizimin e vendimeve objekt kërkese, pasi këto vendime i kanë cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor në drejtimit e mëposhtme:

6.1. *Është cenuar e drejta e mbrojtjes* sepse me ndryshimin e cilësimit të veprës penale nga ana e gjykatës, kërkuesit i është mohuar e drejta për t'u mbrojtur ndaj formulimit të ri të veprës penale.

6.2. *Është cenuar e drejta e për t'u vënë në dijeni për akuzën që i bëhet*, e sanksionuar nga neni 31/a i Kushtetutës pasi, me ndryshimin e cilësimit të veprës penale nga ana e gjykatës, kërkuesit nuk i është komunikuar akuza për veprën e re, të ndryshme nga ajo e paraqitur nga prokurori në kërkesën për gjykim.

6.3. *Janë cenuar të drejtat e parashikuara nga nenet 31 dhe 33 të Kushtetutës* për shkak se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë nuk ka marrë masat që kërkuesi të jetë i pranishëm në të gjitha seancat gjyqësore. Gjatë seancës gjyqësore kërkuesi ka hequr dorë nga ky pretendim.

6.4. Mbrojtja e kërkuesit dhe e të pandehurit tjetër në gjykim, në gjykatën e apelit dhe në Gjykatën e Lartë është bërë nga i njëjti mbrojtës, edhe pse ata kanë deklaruar gjatë hetimeve në dëm të njëri – tjetrit. Avokati mbrojtës nuk mund të mbronte dy palë me interesa të kundërta në të njëjtën kohë. Gjatë seancës gjyqësore kërkuesi ka hequr dorë edhe nga ky pretendim.

7. *Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme*, gjatë gjykimit, duke marrë parasysh edhe heqjen dorë nga kërkuesi, gjatë seancës gjyqësore, nga dy pretendimet e fundit, parashitroi në mënyrë të përmblodhur këto prapësime:

7.1. Kërkuesi ka interpretuar në mënyrë të gabuar nenin 375 të KPP-së, pasi realizimi i të drejtës së mbrojtjes lidhet me detyrimin e organit të akuzës për të njohur kërkuesin me rrethin e fakteve të cilat do t'i nënshtrohen shqyrtimit gjyqësor. Ndërsa cilësimi ligjor i këtyre fakteve nga ana e organit të akuzës, qoftë edhe i gabuar, nuk e pengon kërkuesin që të realizojë të drejtën e mbrojtjes.

7.2. Gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, gjatë procedimit me gjykim të shkurtuar, duke bërë ndryshimin e cilësimit juridik të veprës penale, kanë vepruar konform jurisprudencës së Gjykatës Kushtetuese në lidhje me këtë institut.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

8. Gjykata Kushtetuese (në vijim "Gjykata"), duke marrë parasysh se kërkuesi ka hequr dorë, gjatë seancës gjyqësore, nga disa nga pretendimet e tij, çmon se në rastin objekt shqyrtimi, në thelb të pretendimeve të kërkuesit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor qëndron e drejta për t'u informuar për akuzën e ngritur dhe e drejta për t'u mbrojtur, prandaj, Gjykata në vijim do t'i japë përgjigje këtyre parimeve kushtetuese.

A. Në lidhje me pretendimin për cenimin e të drejtës për t'u informuar për akuzën dhe të drejtës së mbrojtjes

9. E drejta e individit për t'u vënë në dijeni menjëherë dhe në mënyrë të hollësishme mbi natyrën dhe shkakun e akuzës kundër tij, është sanksionuar nga neni 31/a i Kushtetutës dhe nga neni 6/3/a i Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ). Ky parim kushtetues është trajtuar nga jurisprudenca shqiptare dhe ajo e Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në funksion të realizimit të së drejtës së mbrojtjes të të akuzuarit si dhe të garantimit të parimit të barazisë së armëve ndërmjet palës akuzuese dhe mbrojtjes. Gjykata vëren se qëllimi i këtyre dispozitave është të krijojnë mundësinë për të akuzuarin të njihet paraprakisht me materialet, provat dhe rezultatet e hetimit, në mënyrë që të ushtrojë të drejtën e tij për të përgatitur një mbrojtje efektive, pra për të paraqitur argumentet në favor të tij dhe për të kundërshtuar akuzën e ngritur (*shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Në lidhje me të drejtën e mbrojtjes, Gjykata në jurisprudencën e saj të konsoliduar, ka theksuar se ajo duhet të jetë reale dhe efektive dhe jo vetëm teorike dhe se ushtrimi i saj nuk duhet të pengohet, por përkundrazi, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm duhet të marrin të gjitha masat ligjore që në funksion të procesit të drejtë t'i japin mundësinë individit të bëjë mbrojtje reale, duke respektuar parimin e barazisë së armëve (*shih vendimet nr.37, datë 19.09.2011; nr.25, datë 10.6.2011; nr.5, datë 17.2.2003 dhe nr.33, datë 24.11.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Në këtë këndvështrim, Gjykata, ka theksuar se veçanërisht në procesin penal, barazia e armëve, kontradiktoriteti dhe lidhur ngushtë me këto, realizimi i mbrojtjes së të pandehurit, garantuar shprehimisht në nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, përbëjnë në vetvete elementet më thelbësore të procesit të rregullt ligjor në kuptimin kushtetues. Për respektimin e këtyre parimeve, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm duhet të përmbushin një sërë detyrimesh, mes të cilave, sipas rastit, rëndësi të veçantë paraqet edhe njoftimi i të pandehurit apo mbrojtësit të tij ligjor për akuzën, ankimin, rekursin, ditën dhe vendin e gjykimit të çështjes, etj., me synimin që të realizohet një debat real ndërmjet akuzës dhe mbrojtjes, gjë që ndikon në mënyrë të drejtpërdrejtë në zbulimin e së vërtetës dhe dhënien e drejtësisë nga gjykata (*shih vendimet nr.37, datë 19.9.2011; nr.25, datë 10.6.2011; nr.19, datë 18.9.2008; nr.13, datë 21.7.2008; nr.16, datë 8.6.2006 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Po në këtë drejtim, qëllimi i së drejtës për t'u informuar për akuzën, i sanksionuar nga neni 6/3/a i KEDNJ-së, është që informacioni i kërkuar t'i jepet të akuzuarit në momentin e ngritjes së akuzës, ose në momentin e fillimit të procesit gjyqësor dhe është thelbësor fakti që vepra penale për të cilën dënohet një person, është ajo për të cilën ai është akuzuar (*shih vendimin nr.4, datë 10.02.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Nga sa më lart, informimi i plotë dhe i saktë për akuzat e ngritura, si dhe për kualifikimin juridik të veprës penale, duhet të konsiderohet si kusht themelor për besueshmërinë e procesit dhe për përgatitjen e duhur të një mbrojtjeje efektive, e cila është një nga garancitë themelore për realizimin e të drejtës për një proces të rregullt ligjor të sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës dhe në nenin 6 të KEDNJ-së (*shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Gjykata çmon se, në çështjen në shqyrtim, në thelb të pretendimeve të kërkuar për cenim të të drejtës për t'u informuar për akuzën e ngritur dhe të drejtës për t'u mbrojtur, qëndron e drejta e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm për të ndryshuar cilësimin juridik të veprës penale dhe për pasojë për të dënuar të pandehurin për një vepër të ndryshme më të rëndë, nga ajo për të cilën është akuzuar nga prokurori në kërkesën për gjykim, kur ndërkohë nga gjykata është proceduar me gjykim të shkurtuar.

15. Gjykata, në jurisprudencën e saj, ka theksuar se gjykimi i shkurtuar, i parashikuar nga nenet 403-406 të KPP-së, ka vlerë për ekonomi gjyqësore, sepse thjeshton dhe shkurton procedurat, rrit shpejtësinë dhe efektivitetin e gjykimit dhe sjell si pasojë një përfitim për të pandehurin në uljen në një 1/3 e masës së dënimit dhe mosaplikimin e dënimit me burgim të përjetshëm. Ky përfitim, nuk duhet kurrësi të shkojë në dëm të dhënies të drejtësisë. Pra, kërkesën e të dënuarit dhe të mbrojtësit të posaçëm të tij, gjykata e pranon vetëm atëherë, kur ajo praktikisht bindet se mund të përfundojë çështjen në gjendjen që janë aktet, pa qenë nevoja për shqyrtimin gjyqësor.

16. Ndërsa në këndvështrimin kushtetues, Gjykata është shprehur se gjykimi i shkurtuar është një gjykim i posaçëm i cili konsiston në heqjen dorë në mënyrë të vullnetshme dhe eksplicite nga i pandehuri nga disa aspekte themelore të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të tilla si parimi i barazisë së armëve dhe i formimit të provës në kontradiktoritet, në këmbim të një sërë avantazheve që atij i garantohen nga legjislacioni i brendshëm, pra për të përfituar një ulje dënimi. Por, që të merret në konsideratë kjo heqje dorë duhet të jetë e shprehur në mënyrë eksplicite dhe duhet të jetë e shoqëruar me një minimum garancish (*shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Në këtë aspekt, edhe GJEDNJ-ja ka çmuar gjithashtu se një i pandehur duhet të presë që Shteti të veprojë në mirëbesim dhe të ketë marrë mirë parasysh zgjedhjet procedurale të mbrojtjes, duke përdorur mundësitë e ofruara nga ligji. Është kundër parimeve të sigurisë juridike dhe të mbrojtjes të besimit legjitim të personave që janë në gjykim që Shteti mund, në mënyrë të njëanshme, të ulë avantazhet që rrjedhin nga heqja dorë e disa të drejtave që kanë të bëjnë me nocionin e procesit të rregullt. Nëse kjo heqje dorë bëhet në këmbim të avantazheve të lartpërmendura, nuk mund të konsiderohet e

drejtë që, pasi autoritetet e brendshme kanë pranuar të procedojnë me gjykim të thjeshtuar, një element themelor i marrëveshjes ndërmjet Shtetit dhe të pandehurit mund të modifikohet në disavantazh të këtij të fundit, pa konsensusin e tij. Në këtë drejtim, GJEDNJ-ja ka vërejtur se, nëse është e vërtetë që Shtetet kontraktuese nuk janë të detyruar nga Konventa të parashikojnë procedura të thjeshtuara, qëndron gjithsesi fakti se, kur këto procedura ekzistojnë dhe aplikohen, parimet e procesit të rregullt ligjor imponojnë që të mos privohet në mënyrë arbitrare i pandehuri nga avantazhet që me atë procedurë lidhen (shih vendimin e GJEDNJ-së në çështjen Scoppola kundër Italisë, kërkesa nr. 10249/03).

18. Po në këtë drejtim, Gjykata është shprehur se me kërkesën për gjykim të shkurtuar i pandehuri pranon të gjykohet me gjykimin e posaçëm në raport me akuzat e formuluar nga prokurori, e vetëm ndaj tyre ai shpreh vlerësimin e dobisë së këtij gjykimi; kështu që nuk do të ishte kushtetutshmërisht e pranueshme që ai të gjendej i detyruar nga zgjedhja e tij edhe ndaj veprave penale të reja (të ndryshme) që mund t'i ngarkoheshin. Me pasojën që kur akuza pëson një ndryshim substancial në disfavor të të pandehurit, ky i fundit duhet të rivendoset në afat për të bërë vlerësimet e duhura, me rrjedhojë, përndryshe, cenimin e të drejtës së mbrojtjes, si dhe të parimit të barazisë së armëve, duke qenë se do të kishim një diskriminim sipas mënyrës së vlerësimit diskrecional të rezultateve të hetimeve paraprake nga ana e prokurorit” (shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese).

19. Në rastin objekt shqyrtimi, Gjykata, duke u bazuar në vlerësimet e lartpërmendura, vëren se kërkuesi, duke marrë në konsideratë kualifikimin e veprës penale të “vjedhjes me dhunë”, të kryer nga prokurori, si dhe duke vlerësuar dënimin e parashikuar për këtë vepër penale (në rast të deklarimit fajtor të tij nga gjykata), ka kërkuar të procedohet me gjykim të shkurtuar, në gjendjen që janë aktet, në lidhje me këtë vepër penale, duke hequr dorë kështu në mënyrë të vullnetshme nga disa të drejta kushtetuese (si parimi i barazisë së armëve dhe i formimit të provës në kontradiktoritet) në gjykim në mënyrë që të përfitojë nga avantazhet (ulja e dënimit) e përcaktuara nga legjislatori për këtë qëllim; ndërsa gjykatat e juridiksionit të zakonshëm edhe pse kanë pranuar kërkesën e kërkuarit për të proceduar me gjykim të shkurtuar në lidhje me veprën penale të “vjedhjes me dhunë”, e kanë deklaruar fajtor dhe dënuar për një vepër penale të re, më të rëndë, atë të “vjedhjes me pasojë vdekjen” duke i cenuar kështu kërkuarit të drejtën e mbrojtjes në lidhje me veprën për të cilën është deklaruar fajtor.

B. Në lidhje me ndryshimin e cilësimit juridik të veprës penale

20. Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj, ka theksuar se ndryshimi i cilësimit juridik të veprës penale mund të aplikohet nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, gjatë gjykimit të zakonshëm, vetëm kur zbatohen në mënyrë rigoroze kërkesat e përcaktuara nga vetë Gjykata, në mënyrë të veçantë në lidhje me garantimin e realizimit të së drejtës së mbrojtjes të palëve në gjykim ndaj formulimit të ri të veprës penale. “Zbatimi në këtë mënyrë i kërkesave të nenit 375 të KPP-së, është një garanci për zhvillimin e një procesi të rregullt ligjor, duke e vënë gjykatën në rolin që i takon për dhënien e drejtësisë” (shih vendimin nr.50, datë 30.07.1999 të Gjykatës Kushtetuese).

21. Institutin në fjalë, Gjykata, e ka shqyrtuar në funksion të garantimit të së drejtës së mbrojtjes të të akuzuarit. Ajo ka theksuar se e drejta të informohesh për natyrën dhe motivet e akuzës duhet të konsiderohet në këndvështrimin e të drejtës së të pandehurit të përgatitë mbrojtjen e tij. Nëse gjyqtarët e themelit disponojnë, kur kjo e drejtë i është njohur në të drejtën e brendshme, mundësinë për të rikualifikuar faktet, ata duhet të sigurohen që të pandehurit kanë pasur oportunitetin të ushtrojnë të drejtën e tyre të mbrojtjes në mënyrë korrekte dhe efektive. Kjo do të thotë që të pandehurit duhet të informohen në kohë të përshtatshme jo vetëm me motivet e akuzës, pra me faktet materiale që i atribuohen dhe mbi të cilat bazohet akuza, por edhe, dhe në mënyrë të detajuar, me kualifikimin juridik të dhënë këtyre fakteve (shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese).

22. Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se, në rastin objekt shqyrtimi, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë duke bërë ndryshimin e cilësimit të veprës penale, pasi ka pranuar kërkesën e të pandehurit për të proceduar me gjykim të shkurtuar, nuk ka respektuar kërkesat e përcaktuara nga jurisprudenca shqiptare dhe ajo e GJEDNJ-së në lidhje me këtë institut. Pra, gjykata e shkallës së parë nuk i ka dhënë mundësinë kërkuarit për të ushtuar të drejtën e mbrojtjes ndaj veprës së re penale, për më tepër më të rëndë, në disfavor të tij. Duke shkuar më tej, Gjykata vëren se edhe gjykatat e shkallëve më të

larta nuk kanë plotësuar apo korigjuar mangësitë e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë në plotësimin e standardeve dhe elementeve të një procesi të rregullt ligjor. Në këtë drejtim, Gjykata, në jurisprudencën e saj, ka theksuar se kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, e atë më tepër i Gjykatës së Lartë. Kur në rekurs janë ngritur pretendime të cilat janë të rëndësishme për verifikimin e kushtetutshmërisë së procesit të zhvilluar në gjykatat e zakonshme, Gjykata e Lartë, bazuar në natyrën e gjykimit kushtetues të kërkesave individuale si dhe në parimin e subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, duhet të investohet në ekzaminimin e tyre dhe të mbajë një qëndrim të shprehur lidhur me to. Një qëndrim i ndryshëm do ta kthente Gjykatën Kushtetuese në një instancë të zakonshme, gjë që nuk është funksioni i saj (*shih vendimet nr.4, datë 28.2.2006 dhe nr.41, datë 29.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Bazuar në këto vlerësime, Gjykata rithekson se gjyqtari në momentin e marrjes së vendimit, në lidhje me pranimin ose jo të kërkesës për gjykim të shkurtuar të të pandehurit, duhet të udhëhiqet jo vetëm nga parimi i ekonomisë gjyqësore (*shih paragrafin 15 të këtij vendimi*), por duhet të vendosë, kryesisht, në përputhje me parimin e drejtësisë efektive. Kjo do të thotë që ai, ndër të tjera, duhet të marrë në konsideratë edhe cilësimin juridik të veprës penale të përcaktuar nga prokurori (*shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Nisur nga kjo premisë, Gjykata çmon se nëse gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, edhe në rastin kur procedohet me gjykim të shkurtuar, njësoj si në gjykimin e zakonshëm, do të mund të bëjnë ndryshimin e cilësimit juridik të veprës penale dhe të dënojnë të pandehurin për një vepër penale të ndryshme dhe me një masë dënimi më të rëndë se ajo e kërkuar nga prokurori, instituti do të humbiste çfarëdolloj justifikimi kushtetues, për arsye se i pandehuri, duke hequr dore në mënyrë të vullnetshme nga disa parime kushtetuese si parimi i barazisë së armëve dhe nga parimi i kontradiktoritetit, do të sakrifikonte të drejtat e tij kushtetuese jo vetëm pa pasur asnjë lloj përfitimi, por edhe duke marrë një dënim më të lartë nga ai që priste (*shih vendimin nr.4, datë 10.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Nga sa më lart, Gjykata arrin në përfundimin se, kur nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm procedohet me gjykim të shkurtuar ndryshimi i cilësimit juridik të veprës penale nga ana e gjykatës në disfavor të të pandehurit, është në kundërshtim me qëllimin e këtij gjykimi. Gjykata çmon se kërkuuesi, në çështjen konkrete, edhe pse është proceduar me gjykim të shkurtuar, është dënuar nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm për një vepër penale të re, më të rëndë nga ajo e përcaktuar nga prokurori në kërkesën për gjykim, pa pasur mundësinë për të ushtruar të drejtën e mbrojtjes ndaj formulimit të ri të veprës penale.

29. Në vijim të arsyetimit të mësipërm, Gjykata vlerëson, se në procesin e zhvilluar nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është cenuar e drejta e kërkuarit për t'u mbrojtur në procesin penal, si një nga elementët thelbësorë të procesit të rregullt ligjor në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Shfuqizimin, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, të vendimit nr.1341, datë 20.11.2007, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; vendimit nr.174, datë 21.3.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë; vendimit nr.00-2010-321 (288), datë 18.3.2010, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë (Dhomë Këshillimi), vetëm për sa i përket të gjykuarit Bekim Murati.
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Petrit Plloçi, Xhezair Zaganjori, Fatmir Hoxha, Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Admir Thanza

Anëtarë kundër: Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj